

Arrest

nr. 177 879 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HERMANS loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 21 september 2015 het Rijk binnenkwam, diende op 29 september 2015 een asielaanvraag in. Op 14 maart 2016 werd verzoekster gehoord voor het Commissariaat-generaal. Op 15 juni 2016 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit de stad Marka, provincie Lower Shabelle, Somalië en de Somalische nationaliteit te bezitten. U zou een eerste maal zijn gehuwd in 1992. Ongeveer vijftien jaar geleden zou uw eerste echtgenoot, met wie u drie kinderen zou hebben, op het ogenblik dat u zwanger was van uw derde kind zijn vermoord door onbekenden. Kortelings na de bevalling zou u zijn gehuwd met een andere man, die ook voor u zou hebben gezorgd tijdens uw zwangerschap. Met hem zou u ook nog

twee kinderen hebben, maar hij zou ongeveer dertien jaar geleden spoorloos zijn verdwenen. U zou een handel hebben gehad in kookpotten in de stad Marka. U zou herhaaldelijk problemen gehad hebben met Al-Shabaab (AS), maar deze problemen concretiseerden zich slechts een zevental maanden voor uw vertrek toen uw oudste zoon, die u met uw winkel hielp, bedreigingen begon te ontvangen van Al-Shabaab (AS). Zo zou hij onder meer bedreigingen hebben geuit omdat u rookte. Op een dag in april 2015 zou uw zoon naar jullie winkel zijn gegaan en hij zou voor de ingang zijn doodgeschoten door twee Al-Shabaableden. Buren die dat zagen zouden u onmiddellijk hebben verwittigd. U zou naar daar zijn gegaan, maar u zou het lichaam van uw zoon niet hebben kunnen meenemen. U zou daarentegen door vier AS-leden zijn meegenomen. Doordat er rumoer was omwille van uw arrestatie, zou u na een paar uren al zijn vrijgekomen. U zou nadien nog door AS zijn bedreigd geweest.

Vier dagen later zou u zonder iemand te verwittigen zijn gevlucht naar Mogadishu. Van daaruit kwam u in contact van iemand van dezelfde clan die u hielp verder vluchten. U zou juwelen hebben verkocht om cash geld te hebben. Uiteindelijk kwam u na heel wat omzwervingen in België aan op 21 september 2015. U vroeg uiteindelijk asiel aan in ons land op 29 september 2015.

U legt geen Somalische documenten neer ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS 14/03/2016, hierna CGVS 1, en gehoorverslag 07/06/2016, hierna CGVS 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat er dat uw verklaringen dermate veel inconsistenties en tegenstrijdigheden bevatten dat de geloofwaardigheid van uw relaas in het gedrang komt.

Ondanks het feit dat u liet noteren dat u de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet altijd goed begreep, omdat u niet 'hetzelfde dialect' sprak (CGVS 1, p.2), zijn de aangehaalde tegenstrijdigheden dermate flagrant dat zij niet het gevolg lijken te zijn van vertaalfouten. Bovendien dient er ook nog eens opgemerkt te worden dat uw verklaringen zelfs tijdens uw gehoor op het CGVS niet geheel consistent waren.

Zelfs over basiselementen zoals persoonsgegevens en documenten zijn uw verklaringen tegenstrijdig. Zo verklaart u op de DVZ geboren te zijn op 01/01/1963, terwijl u op het CGVS verklaart geboren te zijn

op 01/05/1973 (CGVS 1, p. 2). Verder verklaart u op DVZ dat uw zus ongeveer 58 jaar oud is, terwijl u aanvankelijk op het CGVS verklaart dat zij 8 jaar ouder is dan u, om dan even later te stellen dat u 'haar exacte leeftijd niet kent, maar dat ze zeker ouder is dan 50 jaar' (CGVS 1, p. 2-3). Over uw eerste huwelijk verklaart u op de DVZ dat het werd voltrokken in 1990, terwijl u op het CGVS verklaart dat uw eerste huwelijk werd voltrokken in 1992 (CGVS 1, p.3). Over de omstandigheden dat uw eerste man zou zijn vermoord, blijft u bovendien erg vaag. Zo weet u niet wie hem zou hebben vermoord en weet u enkel dat de moord 'buiten het huis' plaatsvond. Ook over de leeftijd van uw eerste man bij zijn overlijden, stelt u op DVZ dat hij 45 jaar was bij overlijden, terwijl u op het CGVS verklaart dat hij bij zijn dood 40 jaar was, maar dat u het eigenlijk niet juist kan zeggen hoe oud hij was (CGVS 1, p.3). Over uw tweede echtgenoot verklaart u dat 'u lang geen nieuws meer hebt en dat u niet weet of hij leeft of dood is' (CGVS 1, p.4). Het is derhalve wel vreemd dat u in de vragenlijst bij DVZ verklaart dat u van uw tweede echtgenoot zou zijn gescheiden.

Ook over uw scholingsgraad bestaan vraagtekens. Zo verklaart u op de DVZ dat u naar school bent gegaan tot het tweede middelbaar, terwijl u op het CGVS verklaart dat u acht jaar naar school bent gegaan, tot het vierde jaar van het middelbaar onderwijs (CGVS 1, p.3). Hierdoor rijzen er twijfels bij uw scholingsgraad, te meer daar u ook het Engels min of meer machtig bent (CGVS 1, p. 16)

Dergelijke inconsistenties maken dat het voor het CGVS onmogelijk is om uw persoonsgegevens te verifiëren, te meer daar u ook geen enkel Somalisch document kan neerleggen om uw identiteit te staven. U verklaart dat u het paspoort dat u zou hebben gebruikt om naar België te reizen onderweg op zee zou hebben verloren en dat u nooit een identiteitskaart of geboorteakte zou hebben gehad. (CGVS 1, p. 16) .

Ook het feit dat u herhaaldelijk op het CGVS verklaart dat een man van dezelfde stam als u, u gratis zou geholpen hebben om uw land te ontvluchten, is ongeloofwaardig (CGVS 1, p. 15-16). U verklaart uitdrukkelijk dat 'de smokkelaar en die man alles hebben betaald'. U zou juwelen hebben verkocht en de rest zou bijgelegd zijn door de hierboven vermelde man (CGVS 1, p. 17). Na confrontatie dat u op DVZ verklaarde dat u 9000 dollar betaalde voor uw reis, stelde u plots dat uw visum voor Turkije 9000 dollar zou hebben gekost, om dan later te stellen dat 'u niet weet waarom 9000 dollar staat vermeld, aangezien het 8000 dollar moet zijn' (CGVS 1, p.17). Tijdens uw tweede gehoor sprak u dan weer van 9000 dollar (CGVS 2, p. 5). Uw verwarrende en tegenstrijdige verklaringen maken dat het onmogelijk is om de juistheid van uw verklaringen te beoordelen en doen afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

Bijkomend dient ook nog opgemerkt te worden dat ook uw verklaringen aangaande uw asielrelaas niet geloofwaardig zijn. Er dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen op zijn minst verwarrend zijn. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw zoon in de week voor zijn overlijden dreigberichtjes zou hebben ontvangen. Later stelt u dan weer dat er bedreigingen waren in de zeven maanden voorafgaand aan de dood van uw zoon (CGVS 1, p.2)

Op DVZ verklaarde u dat uw zoon werd bedreigd omdat 'er ambtenaren van de regering in uw winkel kwamen en dat ze zeiden dat u een hoer was'. U verklaart op het CGVS dat de dreigberichtjes voornamelijk handelden over het feit dat u rookte (CGVS 1, p.12, 13, 16). Nadat u op deze inconsistentie werd gewezen, haalt u plots aan dat 'iedereen die rookt voor AS een hoer is'. Deze verklaring is niet geloofwaardig. Op het CGVS verklaart u trouwens aanvankelijk dat Al-Shabaab (AS) uw zoon eerst erg geslagen zou hebben en dat hij daarna zou zijn neergeschoten (CGVS 1, p.12). Later haalt u plots aan dat hij onmiddellijk bij aankomst aan de winkel zou zijn neergeschoten door leden van AS. Op DVZ verklaart u dan weer dat uw zoon op een avond de winkel ging openen, AS zou op hem hebben geschoten en dat hij later aan zijn verwondingen zou zijn overleden. Op het CGVS verklaart u het incident 's ochtends plaatsvond en dat uw zoon onmiddellijk zou zijn overleden (CGVS 1, p.14)

Dat u na het incident, op klaarlichte dag, in een stad die onder regeringscontrole is, zou zijn meegenomen door leden van AS, is niet geloofwaardig. Uw verklaringen hieromtrent zijn ook zeer warrig. Zo stelt u dat u 'een paar uren zou zijn meegenomen' naar een 'donkere plaats' en dat u zou zijn vrijgekomen omdat mensen hebben geschreeuwd om uw vrijlating (CGVS 1, p.14). Gezien bovenstaande opmerking dat Marca onder regeringscontrole staat, is dit weerom weinig geloofwaardig.

Uit wat voorafgaat dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen ongeloofwaardig zijn.

In uw geval dient evenwel te worden opgemerkt dat uw algemene geloofwaardigheid al ernstig werd aangetast door de tegenstrijdige verklaringen over uw persoon, asielrelaas en reisroute. Verder dient te worden opgemerkt dat, hoewel u kan antwoorden op een aantal basisgegevens over de stad Merca, u onvoldoende zicht geeft over uw verblijfplaats de laatste jaren.

Zo blijkt dat u regelmatig naar Mogadishu reisde de laatste jaren en dat uw zus op dit ogenblik woonachtig is in de stad Mogadishu (CGVS 1, p. 3), de plaats waar ook uw moeder zou gewoond hebben na het overlijden van uw zoon (zie ook verklaringen bij DvZ). U stelt ook tijdens uw gehoor dat u op regelmatige basis naar Mogadishu ging om er inkopen te doen. Zo verklaart u één keer om de twee of drie maanden naar daar te zijn gegaan (CGVS 1, p. 7). Later verklaart u echter dat u de laatste drie jaren niet meer naar Mogadishu zou zijn gegaan, omdat Al-Shabaab drie jaar geleden Gandarshe, dat op de weg ligt naar Mogadishu, zou hebben ingenomen (CGVS 1, p.8). Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Gandarshe op 5 februari 2014 door Somalische troepen en Amisom zou zijn bevrijd, waardoor er geen reden was waarom u niet via die weg naar Mogadishu zou kunnen zijn gegaan.

Ook andere elementen duiden er op dat u geen zicht geeft op uw recente herkomst uit Somalië. Op de vraag naar grote droogte in uw streek, antwoordt u, zonder te specificeren wanneer, dat er grote droogte was in Somalië, maar dat het in Marka nog wel meeviel. U stelt echter dat Indha Adde er nog was op dat ogenblik (CGVS 1, p.12), terwijl deze bekende persoon al sinds 2009 actief was op nationaal vlak en niet meer in Lower Shabelle. Dat u dergelijke zaken niet kunt plaatsen, blijkt ook het feit dat u stelt dat Indha Adde geen lid was van de Islamitische Rechtbanken (ICU), terwijl uit info blijkt dat Indha Adde met zijn militie aansloot bij ICU reeds in september 2006.

Als er gevraagd wordt naar hulporganisaties, stelt u wel dat er veel in Marka aanwezig waren, maar u kan er bijna geen vermelden (CGVS 1, p.11, CGVS 2, p. 3). U haalt een incident aan waarbij een vrouw die aan het hoofd stond van een organisatie zou zijn vermoord. Nadien zouden er geen hulporganisaties meer zijn geweest. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat in februari 2002 een Zwitserse vrouw, die aan het hoofd stond van een organisatie, zou zijn vermoord. Dit is de enige verwijzing die kon teruggevonden over een dergelijk incident. Tijdens uw tweede gehoor kan u plots wel veel meer informatie geven over dit incident en het bovendien correct situeren in de tijd (CGVS 2, p. 3), wat het ingestudeerd karakter van uw verklaringen nog verder benadrukt.

Wanneer er wordt gevraagd naar veiligheidsincidenten is het enige incident dat u kan aanhalen een incident waarbij soldaten van de Afrikaanse legermacht Amisom burgers zouden hebben gedood in Marka. Er is wel degelijk een dergelijk incident geweest in Merca, maar dit heeft plaatsgevonden in augustus 2015, op een ogenblik dat u Marka reeds had verlaten. Ook tijdens uw tweede gehoor verwijst u opnieuw naar dit incident, alsook naar een ander incident waarbij een vader en zijn 4 zonen werden vermoord. Dit zou hebben plaats gevonden in augustus 2015, toen u Marka al verlaten had (CGVS 2, p. 4). Wanneer u wordt gevraagd naar veiligheidsincidenten van de afgelopen jaren terwijl u nog in Marka was, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p. 4).

Dat uw informatie ingestudeerd lijkt, blijkt ook uit het feit dat u antwoordde op de vraag van welke nationaliteit de soldaten van Amisom zijn, dat deze van Kenia en andere Afrikaanse landen zijn, omdat u dat op het internet hebt gezien (gehoorverslag CGVS p. 12). U wordt opnieuw naar hun nationaliteiten gevraagd tijdens uw tweede gehoor, waarop u plots 5 verschillende landen kan opnoemen (CGVS 2, p. 4). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u daar vorige keer geen kennis over had, reageert u onmiddellijk door te zeggen dat u vorige keer ook Ethiopië en Kenia had gezegd, terwijl u toen enkel die laatste heeft vermeld (CGVS 2, p. 5). Het is trouwens opvallend dat u voor deze troepenmacht op verschillende plaatsen verwijst naar de term UNISOM, een naam die moet verwijzen naar de overkoepelende missie van de UN in Somalië, maar die in Somalië allerm minst bekend is. Ook als er wordt meegedeeld dat Marka gedurende korte tijd in februari 2016 werd heroverd door Al-Shabaab, zegt u dat u deze informatie op internet hebt gehoord (CGVS 1, p.5).

Dat u, naast bovenvermelde elementen, stelt geen contact meer te hebben met uw kinderen die in Marka zouden verblijven, is dan ook niet geloofwaardig. U stelt immers dat 'u geen internet heeft' (CGVS 1, p. 17). U werd herhaaldelijk op gewezen dat het ongeloofwaardig is dat u uw kinderen niet zou hebben ingelicht dat u naar Mogadishu zou vertrekken (CGVS 1, p. 15), u hen per GSM niet zou hebben verwittigd waar u bent aangezien u een GSM bezit (CGVS 1, p.5,17), komt u niet verder dan te vermelden dat 'u de waarheid spreekt' en dat 'uw kinderen niet naar Mogadishu gaan omdat ze heel bang zijn' (CGVS 1, p. 8). Dit is echter geen afdoende verklaring, te meer men zou kunnen verwachten

dat uw kinderen de stad waar al hun problemen zijn begonnen, zouden willen ontvluchten. Bovendien wijzigt u uw verklaring gedeeltelijk door tijdens uw tweede gehoor te stellen dat u het clanlid dat u hulp bood in Mogadishu zou gevraagd hebben uw kinderen te verwittigen (CGVS 2, p. 5). Het is enigszins vreemd dat u dit niet tijdens uw eerste gehoor vermeld heeft, zeker omdat hier nadrukkelijk werd gewezen op de ongeloofwaardigheid van uw verklaring.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Marka heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS 07/06/2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden

hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn. De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier. De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

II.1.3. In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten. Zo stelt VEREECKE: “Het feit dat een omstandigheid tijdens een verhoor vermeld wordt en niet tijdens een ander verhoor, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid. Niet alle gevallen van weglating mogen leiden tot het in vraag stellen van de goede trouw van de asielzoeker.” (Vereecke, V., Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht, Story Publishers, Gent 2008, p. 49). Dit wordt ook bevestigd in de rechtspraak van de Raad van State: (...) (R.v.St. 173.899, 7 augustus 2007)

II.1.4 Vooreerst stelt verwerende partij geen geloof te hechten aan het verblijf van verzoekende partij in Somalië. Zij baseert zich eerstens op vermeende tegenstrijdigheden tijdens het ‘gehoor bij de DVZ’ en haar gehoren voor het CGVS. : (...). Verzoekende partij heeft vanaf het begin – nog voor zij gehoord werd door het CGVS – aan verwerende partij mede gedeeld dat de tolk die men gebruikte voor de DVZ afkomstig was uit Djibouti en dat verzoekende partij en de tolk elkaar niet goed begrepen. Zij heeft dit ook per mail dd. 3 maart 2016 ter kennis gebracht aan verwerende partij met hulp van haar raadsman: (...). Verwerende partij ontkent tevens niet dat verzoekende partij en de tolk een andere dialect spraken, toch vindt zij het klaarblijkelijk niet belangrijk genoeg om hiermee rekening te houden en start haar

betoog om het asielrelaas van verzoekende partij te verwerpen met vermeende tegenstellingen tussen et gehoor bij de DVZ en de gehoren bij het CGVS. Dit is niet ernstig.

Verwerende partij is er zich bovendien heel goed van bewust dat men in Somalië geen belang hecht aan exacte leeftijden, verjaardagen en data. Verzoekende partij heeft bij het begin van het CGVS gezegd dat er een fout was gebeurd aangaande haar geboortedatum, ook in het schrijven van haar raadsman werd dit duidelijk aangegeven.

Ook wat de leeftijd van haar zus betreft, heeft verzoekende partij duidelijk verklaard niet exacte te weten hoeveel ouder zij is als haar. Verwerende partij focust zich op tegenstrijdigheden die er gewoonweg niet zij of tegenstrijdigheden die veroorzaakt werden die door haar eigen toedoen werden veroorzaakt wanneer zij een tolk aanstelde die niet hetzelfde taal sprak als verzoekende partij. Verwerende partij is erg onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij. Er werd een voorbehoud gemaakt door de raadsman van verzoekende partij betreffende alles, verzoekende partij verklaarde tijdens het gehoor bij de DVZ, gezien er geen geschikte tolk werd aangesteld om het eerste gesprek te vertalen. Juist om deze redenen kunnen de verklaringen van verzoekende partij dan ook bezwaarlijk tegen haar gebruikt worden.

De reis van verzoekende partij werd deels door haar (ten bedrage van 4000 euro) en deels door een stamlid bekostigd. Verwerende partij vindt het vreemd dat een 'vreemde man' haar financieel zou helpen. Verzoekende partij merkt op dat het helemaal niet vreemd is dat een stamlid een vrouw wiens leven in gevaar is helpt. Stamleden zien elkaar als familieleden. Verzoekende partij was in nood en haar leven was in gevaar, reden waarom haar stamlid heeft geholpen om het land uit te vluchten.

II.1.5 Vervolgens trekt verwerende partij het asielrelaas van verzoekende partij in twijfel, zich opnieuw baserend op vermeende tegenstellingen tussen hetgeen verzoekende partij verklaarde op de DVZ en het CGVS: (...). Wat de moord op haar zoon betreft, blijft verzoekende partij volledig achter haar verklaringen op het CGVS staan. Verzoekende partij benadrukt nogmaals de problemen met de tolk tijdens het gesprek op de DVZ en meent dat hetgeen de tolk toen (foutief) vertaalde, niet kan weerhouden worden.

II.1.6 Tenslotte stelt verwerende partij de kennis van verzoekende partij omtrent haar regio van herkomst in twijfel en stelt dat dit ingestudeerd zou zijn – quod certe non. Verzoekende partij heeft weldegelijk een erg uitgebreide kennis. Zo kent verzoekende partij wie er aan de macht was in Marka en wanneer, de clans van alle leiders, welke conflicten er waren tussen de verschillende clans. (...). Zij kent de wijken en subwijken in Marka, de marktjes en hoever zij van elkaar verwijderd zijn: (p. 18 CGVS I) (...). Zij kent de exact aantal taxi's in Marka, wat er geteeld wordt: (...).

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet de exacte periodes van de droogte kan geven. Echter, zij heeft het antwoord van verzoekende partij volledig mis geïnterpreteerd. Immers, verzoekende partij antwoorde het volgende op de vraag of er droogtes waren geweest in Marka: (...). Wat verzoekende partij hiermee bedoelde, is dat er in verschillende periodes droogtes waren in Somalië: toen Al Shabab er was, maar ook toen Indha Adde er was.

Op elke vraag die verwerende partij stelde om haar kennis te testen, kon verzoekende partij moeiteloos antwoorden. Zo kende zij de moskeën, de prijzen, de dorpen, de aangrenzende districten, leiders van al Shabab in haar dorp,...(p. 10-11 CGVS I) (...).

Verwerende partij legt alle kennis van verzoekende partij naast zich neer en focust zich op de enkele vragen waarop verzoekende partij het antwoord schuldig moest blijven (vaak politiek gelinkte vragen). Indien zij wel correct kon antwoorden op de vragen, doet verwerende partij de antwoorden van verzoekende partij af als "ingestudeerd". Dit is niet ernstig. De hoeveelheid informatie die verzoekende partij meedeelde tijdens het gehoor, kon zij onmogelijk kennen indien zij niet effectief van de stad Merka afkomstig zou zijn. Het is frappant hoe verwerende partij ook de kennis van de asielzoeker tegen haar gebruikt: indien zij gedetailleerd kan vertellen over haar omgeving, is het ingestudeerd, kent zij bepaalde data niet, dan zou zij niet van zijn regio afkomstig zijn. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekende partij heeft naar haar beste mogelijkheden trachten zoveel mogelijk informatie omtrent haar leefomgeving te geven. Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor – en de vragen waarop verzoekende partij

moeiteloos kon antwoorden – naast zich neer. Dit is niet serieus. De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van het district Marka afkomstig is en er haar hele leven gewoond heeft.

II.1.7. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.8. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielrelaas en een uitgebreide kennis van haar leefomgeving en afkomst. Verwerende partij motiveert absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom zij haar land verlaten heeft en zij heeft hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

II.1.9 De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

II.1.10. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster betwist een aantal motieven in de bestreden beslissing aangaande de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas en tracht deze te weerleggen.

2.1.1. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem worden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). De commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat haar betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). De commissaris-generaal beschikt over een bepaalde appreciatiemarge om te oordelen of de asielzoeker in kwestie gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). In casu oordeelde de commissaris-generaal dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk recentelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle en dat gelet op de ongeloofwaardigheid van haar beweerde regio van herkomst in Somalië er evenmin enig geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Blijkens de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde recente Somalische afkomst van de verzoekende partij. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) verzoeksters verklaringen dermate veel inconsistenties en tegenstrijdigheden bevatten dat de geloofwaardigheid van het relaas in het gedrang komt (ii) dat zelfs over basiselementen zoals persoonsgegevens en documenten haar verklaringen tegenstrijdig zijn (iii) dat ook over de scholingsgraad vraagtekens bestaan (iv) dat zij ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de vlucht uit Somalië (v) dat de verklaringen over de bedreigingen van haar zoon op zijn minst verwarrend zijn (vi) dat verzoekster onvoldoende zicht geeft over haar verblijfplaats de laatste jaren (vii) dat de informatie over de veiligheidsincidenten van de afgelopen jaren terwijl zij nog in Marka was, ingestudeerd lijkt, moet verzoekster het antwoord eerst schuldig moest blijven. Daarnaast legt verzoekster nog ongeloofwaardige verklaringen over het regelmatig reizen naar Mogadishu, de grote droogte in haar streek, de hulporganisaties, de veiligheidsincidenten en het contact met haar kinderen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen indien de verzoeker de bescherming van dit land niet kan invoeren of indien hij geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen.

Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van de verzoekende partij voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. Vooreerst wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Voorts en naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.1.2. Waar verzoekster tracht een aantal motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, benadrukt de Raad vooreerst dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden, onwetendheden en onwaarschijnlijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan bovendien niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 4 december 2006, nr. 165.484).

2.1.3. Verzoekster werpt vooreerst op dat zij nog voor zij gehoord werd door de commissaris-generaal heeft meegedeeld dat de tolk die men gebruikte voor de Dienst Vreemdelingenzaken afkomstig was uit Djibouti en dat zij en de tolk elkaar niet goed begrepen. Verzoekster heeft dit ook per mail op 3 maart 2016 ter kennis gebracht aan de verwerende partij.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster tijdens het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen opmerkingen heeft gemaakt aangaande de vertalingen of de taalkennis van de tolk, dat het verhoorverslag bij de Dienst Vreemdelingenzaken in het Somalisch werd voorgelezen en verzoekster voor akkoord heeft getekend. Integendeel blijkt uit de *“verklaring betreffende procedure”* dat verzoekster heeft verklaard de tolk goed te begrijpen en geen bezwaar te hebben tegen de tolk en dat indien er zich tijdens de loop van het gehoor problemen voordoen met de verstaanbaarheid van de tolk zij dit zal melden, wat niet is gebeurd.

De Raad stelt derhalve vast dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevraagd of zij de tolk begreep en dat haar werd verduidelijkt dat eventuele problemen betreffende de tolk moesten worden gemeld, hetgeen verzoekster niet heeft gedaan. Bovendien laat verzoekster volgende vaststelling in de bestreden beslissing ongemoeid: *“Ondanks het feit dat u liet noteren dat u de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet altijd goed begreep, omdat u niet ‘hetzelfde dialect’ sprak (CGVS 1, p.2), zijn de aangehaalde tegenstrijdigheden dermate flagrant dat zij niet het gevolg lijken te zijn van vertaalfouten”*.

Verzoeksters betoog over de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken overtuigt niet en wordt derhalve niet gevolgd.

2.1.4. Wat het betoog aangaande de leeftijd van haar zus betreft, waarbij verzoekster stelt dat zij duidelijk heeft verklaard *“niet exacte te weten hoeveel ouder zij is als haar”* slaagt verzoekster er niet in volgende vaststelling te ontkrachten: *“Verder verklaart u op DVZ dat uw zus ongeveer 58 jaar oud is, terwijl u aanvankelijk op het CGVS verklaart dat zij 8 jaar ouder is dan u, om dan even later te stellen dat u ‘haar exacte leeftijd niet kent, maar dat ze zeker ouder is dan 50 jaar’ (CGVS 1, p. 2-3).”*

Verzoekster doet geen poging om volgend motief, dat steun vindt in het dossier, te doen wankelen: *“Over uw eerste huwelijk verklaart u op de DVZ dat het werd voltrokken in 1990, terwijl u op het CGVS verklaart dat uw eerste huwelijk werd voltrokken in 1992 (CGVS 1, p.3). Over de omstandigheden dat uw eerste man zou zijn vermoord, blijft u bovendien erg vaag. Zo weet u niet wie hem zou hebben vermoord en weet u enkel dat de moord ‘buiten het huis’ plaatsvond. Ook over de leeftijd van uw eerste man bij zijn overlijden, stelt u op DVZ dat hij 45 jaar was bij overlijden, terwijl u op het CGVS verklaart dat hij bij zijn dood 40 jaar was, maar dat u het eigenlijk niet juist kan zeggen hoe oud hij was (CGVS 1, p.3). Over uw tweede echtgenoot verklaart u dat ‘u lang geen nieuws meer hebt en dat u niet weet of hij leeft of dood is’ (CGVS 1, p.4). Het is derhalve wel vreemd dat u in de vragenlijst bij DVZ verklaart dat u van uw tweede echtgenoot zou zijn gescheiden”*.

Ook de vaststellingen over haar scholingsgraad laat verzoekster ongemoeid: *“Ook over uw scholingsgraad bestaan vraagtekens. Zo verklaart u op de DVZ dat u naar school bent gegaan tot het tweede middelbaar, terwijl u op het CGVS verklaart dat u acht jaar naar school bent gegaan, tot het vierde jaar van het middelbaar onderwijs (CGVS 1, p.3) Hierdoor rijzen er twijfels bij uw scholingsgraad, te meer daar u ook het Engels min of meer machtig bent (CGVS 1, p. 16)”*.

2.1.5. Verzoekster betoogt *“De reis van verzoekende partij werd deels door haar (ten bedrage van 4000 euro) en deels door een stamlid bekostigd. Verwerende partij vindt het vreemd dat een ‘vreemde man’ haar financieel zou helpen. Verzoekende partij merkt op dat het helemaal niet vreemd is dat een stamlid een vrouw wiens leven in gevaar is helpt. Stamleden zien elkaar als familieleden. Verzoekende partij was in nood en haar leven was in gevaar, reden waarom haar stamlid heeft geholpen om het land uit te vluchten”*.

Met dit betoog slaagt verzoekster er niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal, op basis van verzoeksters eigen verklaringen, te ontkrachten. De commissaris-generaal motiveert: *“Ook het feit dat u herhaaldelijk op het CGVS verklaart dat een man van dezelfde stam als u, u gratis zou geholpen hebben om uw land te ontvluchten, is ongeloofwaardig (CGVS 1, p. 15-16). U verklaart uitdrukkelijk dat ‘de smokkelaar en die man alles hebben betaald’. U zou juwelen hebben verkocht en de rest zou bijgelegd zijn door de hierboven vermelde man (CGVS 1, p. 17). Na confrontatie dat u op DVZ verklaarde dat u 9000 dollar betaalde voor uw reis, stelde u plots dat uw visum voor Turkije 9000 dollar*

zou hebben gekost, om dan later te stellen dat 'u niet weet waarom 9000 dollar staat vermeld, aangezien het 8000 dollar moet zijn' (CGVS 1, p.17). Tijdens uw tweede gehoor sprak u dan weer van 9000 dollar (CGVS 2, p. 5)".

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal terecht besluit: *"Uw verwarrende en tegenstrijdige verklaringen maken dat het onmogelijk is om de juistheid van uw verklaringen te beoordelen en doen afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid".*

2.1.6. Wat de moord op haar zoon betreft stelt de verzoekende partij dat zij volledig achter haar verklaringen op het CGVS blijft staan. Verzoekster gaat hiermee voorbij aan de vaststellingen van de commissaris-generaal: *"Zo verklaart u aanvankelijk dat uw zoon in de week voor zijn overlijden dreigberichtjes zou hebben ontvangen. Later stelt u dan weer dat er bedreigingen waren in de zeven maanden voorafgaand aan de dood van uw zoon (CGVS 1, p.2). Op DVZ verklaarde u dat uw zoon werd bedreigd omdat 'er ambtenaren van de regering in uw winkel kwamen en dat ze zeiden dat u een hoer was'. U verklaart op het CGVS dat de dreigberichtjes voornamelijk handelden over het feit dat u rookte (CGVS 1, p.12, 13, 16). Nadat u op deze inconsistentie werd gewezen, haalt u plots aan dat 'iedereen die rookt voor AS een hoer is'. Deze verklaring is niet geloofwaardig. Op het CGVS verklaart u trouwens aanvankelijk dat Al-Shabaab (AS) uw zoon eerst erg geslagen zou hebben en dat hij daarna zou zijn neergeschoten (CGVS 1, p.12). Later haalt u plots aan dat hij onmiddellijk bij aankomst aan de winkel zou zijn neergeschoten door leden van AS. Op DVZ verklaart u dan weer dat uw zoon op een avond de winkel ging openen, AS zou op hem hebben geschoten en dat hij later aan zijn verwondingen zou zijn overleden. Op het CGVS verklaart u het incident 's ochtends plaatsvond en dat uw zoon onmiddellijk zou zijn overleden (CGVS 1, p.14)".*

Het aansluitende motief, dat de kern van haar relaas betreft, laat verzoekster ongemoeid: *"Dat u na het incident, op klaarlichte dag, in een stad die onder regeringscontrole is, zou zijn meegenomen door leden van AS, in niet geloofwaardig. Uw verklaringen hieromtrent zijn ook zeer warrig. Zo stelt u dat u 'een paar uren zou zijn meegenomen' naar een 'donkere plaats' en dat u zou zijn vrijgekomen omdat mensen hebben geschreeuwd om uw vrijlating (CGVS 1, p.14). Gezien bovenstaande opmerking dat Marca onder regeringscontrole staat, is dit weerom weinig geloofwaardig".*

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal terecht besluit: *"Uit wat voorafgaat dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen ongeloofwaardig zijn".*

2.1.7. De commissaris-generaal komt in de bestreden beslissing tot de bevinding dat, hoewel verzoekster kan antwoorden op een aantal basisgegevens over de stad Merca, zij onvoldoende zicht geeft over haar verblijfplaats de laatste jaren. Zo stelt de commissaris-generaal vooreerst vast: *"Zo blijkt dat u regelmatig naar Mogadishu reisde de laatste jaren en dat uw zus op dit ogenblik woonachtig is in de stad Mogadishu (CGVS 1, p. 3), de plaats waar ook uw moeder zou gewoond hebben na het overlijden van uw zoon (zie ook verklaringen bij DVZ). U stelt ook tijdens uw gehoor dat u op regelmatige basis naar Mogadishu ging om er inkopen te doen. Zo verklaart u één keer om de twee of drie maanden naar daar te zijn gegaan (CGVS 1, p. 7). Later verklaart u echter dat u de laatste drie jaren niet meer naar Mogadishu zou zijn gegaan, omdat Al-Shabaab drie jaar geleden Gandarshe, dat op de weg ligt naar Mogadishu, zou hebben ingenomen (CGVS 1, p.8). Uit info waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat Gandarshe op 5 februari 2014 door Somalische troepen en Amisom zou zijn bevrijd, waardoor er geen reden was waarom u niet via die weg naar Mogadishu zou kunnen zijn gegaan".* Dit motief, dat de kern van haar relaas betreft, laat verzoekster ongemoeid.

De commissaris-generaal besluit voorts dat verzoekster nog ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de grote droogte in haar streek, de hulporganisaties, de veiligheidsincidenten en het contact met haar kinderen. Verzoekster tracht enkel het motief over de grote droogte in haar streek te weerleggen. Zij komt niet verder dan te stellen dat verweerder het antwoord van verzoekende partij volledig mis heeft geïnterpreteerd. Met haar betoog dat zij met haar antwoord bedoelde dat er in verschillende periodes droogtes waren in Somalië: toen Al Shabab er was, maar ook toen Indha Adde er was, slaagt zij er niet in volgend motief, dat in een ruimer kader is geplaatst, te ontcrachten: *"Op de vraag naar grote droogte in uw streek, antwoordt u, zonder te specificeren wanneer, dat er grote droogte was in Somalië, maar dat het in Marka nog wel meeviel. U stelt echter dat Indha Adde er nog was op dat ogenblik (CGVS 1, p.12), terwijl deze bekende persoon al sinds 2009 actief was op nationaal vlak en niet meer in Lower Shabelle. Dat u dergelijke zaken niet kunt plaatsen, blijkt ook het feit dat u stelt dat Indha Adde geen lid was van de Islamitische Rechtbanken (ICU), terwijl uit info blijkt dat Indha Adde met zijn militie aansloot bij ICU reeds in september 2006".*

2.1.8. De commissaris-generaal komt tot de conclusie dat verzoeksters informatie als ingestudeerd overkomt. Verzoekster onderneemt geen poging om deze conclusie in verband met de troepenmacht te weerleggen: *“Dat uw informatie ingestudeerd lijkt, blijkt ook uit het feit dat u antwoordde op de vraag van welke nationaliteit de soldaten van Amisom zijn, dat deze van Kenia en andere Afrikaanse landen zijn, omdat u dat op het internet hebt gezien (gehoorverslag CGVS p. 12). U wordt opnieuw naar hun nationaliteiten gevraagd tijdens uw tweede gehoor, waarop u plots 5 verschillende landen kan opnoemen (CGVS 2, p. 4). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u daar vorige keer geen kennis over had, reageert u onmiddellijk door te zeggen dat u vorige keer ook Ethiopië en Kenia had gezegd, terwijl u toen enkel die laatste heeft vermeld (CGVS 2, p. 5). Het is trouwens opvallend dat u voor deze troepenmacht op verschillende plaatsen verwijst naar de term UNISOM, een naam die moet verwijzen naar de overkoepelende missie van de UN in Somalië, maar die in Somalië allerm minst bekend is. Ook als er wordt meegedeeld dat Marca gedurende korte tijd in februari 2016 werd heroverd door Al-Shabaab, zegt u dat u deze informatie op internet hebt gehoord (CGVS 1, p.5)”*.

2.1.9. Waar verzoekster citeert uit de verhoorverslagen toont zij niet aan dat de vaststellingen van de commissaris-generaal en de conclusies die eruit worden getrokken onjuist zijn. Voorts toont verzoekster in het verzoekschrift weliswaar aan dat zij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar zij toont niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat verzoeksters asielaanvraag ongegrond is. Verzoekster brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

2.2. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt niets in tegen de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle, in Somalië, in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zodat de Raad de conclusie van de commissaris-generaal op basis van de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd beaamt.

In hoofde van verzoekster kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.3. De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en is afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld. In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC